

Terästrusti ja sen valta Minnesotassa

Kirjottanut M. Hahl

Viimeisinä vuosina on Yhdysvalloissa nopeasti kehitytty siihen suuntaan, että missä suurimmat kapitalistiset yhtymät hallitsevat, siellä työväenjärjestöjä on koettu murskata kaikilla keinoilla, tai useimmassa tapauksessa mitään voimakkaita järjestöjä ei ole pääsyt syntymäänkään. Viimeksimainitulla tavalla ovat asiat Minnesotassa, jossa terästrusti kontrolloo suurimman osan työläisten elämää.

Minnesotan valtiossa työväenjärjestöt ovat aivan alkeellisella kehitystasollaan. Sosialistipuolueessa tosin on jäseniä suhteellisesti yhtä paljon kuin useissa toisissa valtioissa, joissa on samansuuruinen asukasluvu, mutta ominaisen hapuilevan ja rettelöivän

suuntansa tähden Minnesotan valtion sosialistipuolue on käytännöllisesti jokseenkin merkityksetön. Ja unionistinen liike Minnesotassa on aivan kääpiömäistä verrattuna niihin voimiin, joita vastaan sen tulisi taistella. Minnesotassa, kuten niin monessa muussakin paikassa missä suuret kapitalistiset yhtymät vallitsevat ja hallitsevat, on työväenjärjestöille käynyt aivan päinvastoin kuin "luonnollinen" kehitys edellyttäisi. Työväenjärjestöjen pitäisi kehittyä voimakkaammiksi rinnan niitä vastassa olevien kapitalististen voimien kehittymisen kanssa, mutta Minnesotan työväenjärjestöt ovat taisteluvoimassa heikontuneet sitä mukaa kuin terästrusti on vahvistunut.

Minnesotan valtion työläisten huonoon järjestymiseen ja siihen ominaiseen suuntaan, joka siellä on sosialistien keskuudessa pääsyt vallitsevaksi, on syinä muutamia seikkoja, jotka monissa muissa valtioissa eivät ilmaannu niin voimakkaina, mutta suurimpana syynä on kieltämättä terästrustin voimat ja niiden vaikutus. Jokainen ken lähemmin tutustuu Minnesotan valtion työläisten kurjaan asemaan ja samalla niihin suuriin mahdollisuuksiin, joita siellä olisi — esimerkiksi siihen katsoen, että siellä työläiset työskentelevät samanlaistuneissa oloissa yhden suuren trustin työmailla ja asuvat pikkukaupungeissa, joissa yhteistointa ei vaadi tarmoa ja uhrautuvaisuutta yhtä paljon kuin suurissa kaupungeissa — vankan työläisten järjestön luomiseksi ja jos samalla tutustuu työläisten epätoivoiseen nielhiälään ja eripuraisuutta kaikkialla ilmaisevaan toimintaan, tulee vakuutetuksi, että terästrustin julkinen sekä salainen kontrolli ja vaikutus täytyy olla suurena syynä työläisten pyrkimysten ehkäisemisessä.

Käsittääksemme. minkälainen laitos terästrusti on ja missä määrin se voi hohkota itsestensä riippuvia kansajoukkoja on tarpeellista lyhyesti tarkastaa tuon suurimman yhdysvaltalaisen trustin voimia, joiden avulla se hallitsee, riistää ja orjuuttaa.

Terästrustin rahalliset pääomat ja anastetut luonnonrikkauudet

Kun Yhdysvaltain terästrusti perustettiin julkisesti vuotena 1901, sijoitti siihen Carnegie yksinään noin 486 miljoonaa dollaria. Vuotena 1913 trustilla oli pääomaa, myytyjen osakkeiden ja bondien mukaan, \$1,489,084,977 — siis lähelle puolitoista biljoonaa dolla-

ria, josta oli osakkeissa 868,583,600 ja bondeissa 620,501,377 dollaria. Osakkeen hinta oli mainittuna vuotena 110 dollaria korkein ja 102 dollaria alhaisin.

Jos tuollainen rahallinen pääoma tuottaisi voittoja ja korkoja osakkeille ja bondeille vain viiden prosentin mukaan, tuottaisi se vuosittain osakkeiden ja bondien omistajille "sadon", joka olisi yhteensä 74.454.248 dollaria.

Mutta niin suuri kuin terästrustin rahallinen pääoma onkin, se on vain vähäinen alku niille rikkauksille, joita tuo maailman kenties suurin kapitalistinen liittoutuma omistaa anastamissansa luonnonrikkauksissa erittäinkin rautamalmi-

Professori Törnebohm vuotena 1905 esittämien laskelmien mukaan maailman kaivamattomat rautamalmivarastot olisivat ainoastaan kymmenen biljoonaa tonnia ja siitä oli hänen laskelmiensa mukaan enemmän kuin kymmenen prosenttia Yhdysvalloissa. Mutta Törnebohm laskelmat ovat osottautuneet aivan liian alhaisiksi. Ameriikkalaiset geologisten mittauksen erikoistuntijat ovat todenneet olevan rautamalmia yksistään Yhdysvalloissa enemmän kuin kymmenen biljoonaa tonnia, ja siitä on suurin osa terästrustin omaisuutta.

Rikkain osa Yhdysvaltain kaivamattomasta rautamalminsta on Minnesotassa; se on niin rikasta, että sen voittaa ainoastaan Ruotsin kuuluisa Jellivaaran malmi. Minnesotan malmi sisältää keskimäärin rautaa 55 prosenttia, kun esimerkiksi Saksan suuret rautamalmivarastot sisältävät rautaa vain 36 prosenttia ja Englannin ainoastaan 30 prosenttia. Tämä toiseksi maailman rikkain rautamalmin kuu-

luu jokseenkin tarkoin terästrustille ja se merkitsee hyvin paljon.

Jos sanomme terästrustin omistavan Yhdysvalloissa maa-alueet, jotka sisältävät rautamalmia kahdeksan biljoonaa tonnia ja jos laskeamme tonnille nykyisen alimman arvioimisen mukaan \$2.55, omistaa terästrusti rautamalmia enemmän kuin kahdellakymmenellä biljoonalla dollarilla.

Tieto näistä suunnattomista luonnonrikkauksista ja niiden rahaksi arvioiminen se on joka panee jättiläismäiset kapitalistiset liittoutumat panemaan liikkeelle rahallisia pääomia, jotka tuntuvat aivan satumaisilta ja rakennuttamaan niiden rikkauksien esillesaamiseksi laitoksia, joiden kannattavuudesta asiantuntematonta voidaan hyvinkin helposti pettää, voidaan uskotella niiden olevan melkein hyväntekeväisyydestä laitettuja.

Suurimman osan näistä malminvarastoista terästrusti on saanut maksamatta niistä muuta kuin muutamien virallisten asiapaperien valmistuskustannukset. Ja yleensä on huomattava, että suurin osa näistä kysymyksessä olevista luonnonrikkauksista ainakin Minnesotassa on anastettu viimeisten kahdenkymmenen vuoden kuluessa, siis aikana, jolloin kansan olisi luullut olleen toki siihen määrin tietoinen kansallisrikkauksiensa arvosta, ettei se olisi ummessasilmän sallinut niiden luovuttamista muutamia kymmeniä perheitä kättävälle kapitalistien ryhmälle.

Työn tuottavaisuus terästrustin alueella

Suunnattomien luonnonrikkauksien anastamisen jälkeen sijoitetun jättiläismäisen rahallisen pääoman ja terästuotannon alalla tehtyjen tärkeiden keksintöjen ja niistä seuranneen työläisten voimaperäi-

semmän riistämisen avulla terästrusti on kasvattanut terästuotannon satumaisessa kaavassa. Itse työn tuottavuus on nopeistunut terästuotannon allalla sitte vuoden 1865:en enemmän kuin kuusikymmentäkertaiseksi ja tuotannon kokonaisuus on lisääntynyt 1,714 kertaa niin suureksi kuin se oli vuotena 1865.

Työn tuottavaisuuden nopeistamisen kehitys on ollut aavistamaton niin rautamalmin kaivamisessa kuin sen jalostamisessakin. Aivan viimeisinä vuosina käytäntöön tulleet höyrylapiot, jotka "pistävät" rautamultaa tonnittain kerralla avokaivannoissa suoraan rautatien vaunuihin, ovat tehneet perinpohjaisen mullistuksen rautamalmin tuottamisessa. Sensijaan, kun ennen lähdettiin rautamalmia "etsimään" maan pinnan alle, höyrylappio alkaa työnsä maan pinnalta; "pistelee" ensin maan tieltä pois ja sitte ottaa rautamullan. — Niinpä jo vuotena 1909 Minnesotassa tuotettiin rautamalmia kolmekymmentä biljoonaa tonnia — joka oli enemmän kuin koko Yhdysvaltain rautamalmituotanto kymmenen vuotta sitä ennen — vaikka höyrylapioiden käyttö on vasta alussaan.

Pääasiallisesti höyrylapioiden ansioksi on laskettava, että Minnesotan rautamalmin tuottajille "pula-kaus" on tullut säännölliseksi. Ei ole käynyt ainoastaan niin, että rautamalmin tuotannossa tarvitaan työläisiä yhä vähemmän, verrattuna tuotettuun rautamalnimäärään, mutta niiden vähempilukuisten työläisjoukkojen vuotuinen työskentelyaika lyhenee säännöllisesti.

Vilkkaimpana työ kautena tosin vielä nykyin työskentelee Minnesotassa 300,000 työläistä — noin 35 prosenttia valtion miespuolisista täysi-ikäisistä asukkaista — terästrustin laitoksissa, mutta sellainen

viikkaus vallitsee vain neljä viisi kuukautta vuodessa ja jokaisena vuotena ei niinkään kauan, kuten on ollut laita vuosina 1914 ja 1915.

Rautamalmin tuotanto Minnesotassa on tullut "sesonkityöksi", jonka voivat toimittaa ja nyt jo toimittavat suureksi osaksi kaivosalueiden ympäristöllä olevat pienviljelijät omien kevät- ja syystöidensä lomassa. Sellainen, "farmari-teollisuustyöläiseksi" joutuminen onkin Minnesotassa kehittynyt nopeasti viime vuosina; nykyään voidaan jo laskea kymmeniksi tuhansiksi sellaisessa asemassa olevien työläisten luku.

Luonnollisesti terästrusti on kynnynyt tuntuvasti halventamaan teräksen hintaa. Nykyään teräs ei maksa kaikissa tapauksissa kolmattaosaa siitä mitä se maksoi neljäkymmentä vuotta sitte. Mutta tuo koko maailman osaksi tuleva teräksen hinnan aleneminen ei ole suinkaan tapahtunut terästrustin osakkeenomistajien voittojen kustannuksella, vaan se on tapahtunut keksintöjen avulla ja työläisten kiristämisen kustannuksella. Edellä osotettu työn tuottavaisuuden nopeistuminen terästrustin tuotantaloilla merkitsee myöskin voimaperäisempää työläisten riistämistä. Yleinen asiaintila kaikkialla kapitalistisessa tuotannossa on nimittäin se, että siellä, missä nudet keksinnöt nopeasti astuvat mullistamaan tuotantotapaa ja jos siellä ei ole voimakasta työläisten järjestöä taistelemassa työläisten etujenpuolesta, siellä yhä voimaperäisempi työläisten riistämisen astuu voimaan rinnan uusien tuottokykyä lisäävien koneiden kanssa.

Professori Kirchoffin tilastojen mukaan teräksen tuottaminen vuotena 1898 maksoi raaka-aineineen ja kaikkineen keskimäärin 63 prosenttia teräksen ulosmyyntihin-

nasta, Pittsburghin hintojen mukaan. Ja huomattava on, että näihin tuotantokustannuksiin sisältyi kaikki varsinaiset menot ja sivumennen sanoen, myöskin sellaiset menot, jotka ovat ominaisia ainoastaan kapitalistiselle tuotantotalle, kuten suuren lakimiesarmeijan pitäminen yhtiön tai trustin palveluksessa ym. Jos siis tuotteiden hinta olisi tonnilta vain \$11.66 — joka on ollut halvin hinta millekään rautalajille vuoteen 1908:aan saakka — tulisi siitä voitoksi \$4.31 tonnia kohti. Ja kun tuotetaan esimerkiksi 25,781,000 tonnia vuodessa, kuten tuotettiin esimerkiksi vuotena 1907, voitto terästrustin osakkeenomistajille olisi satayksitoista miljoonaa dollaria. Mutta todellisuudessa voitto on paljon suurempi, sillä tässä esimerkkinä mainittu hinta on aivan tilapäinen ollut ainoastaan yhtenä vuotena ja ainoastaan yhdelle lajille: "harkkoraudalle".

Keinoja, joilla terästrusti hallitsee ja määrää yleistä mielihalua

On aivan johdonmukaista, että kapitalistiset yhtymät, jotka tekevät satojen miljoonien voittoja vuosittain, käyttävät mielellänsä tuhansia ja satoja tuhansia asiansa ajamiseksi. Suojellaksensa satumaisen suuria pääomiansa ja vielä suurempia anastamiansa luonnonrikkauksia terästrustikaan ei riitele senteistä eikä dollareista silloin kun on kysymyksessä sen etujen ajaminen. Se ulottaa määräämisvaltaansa mahdollisimman laajalle ja hankkii sitä kaikilla keinoilla suurisuuntaisessa mittakaavassa.

Virallinen valta. Minnesotan valtion 83:sta kauntista seitsemässätoista terästrustilla on enemmän tai vähemmän tekemistä ja myöskin jokseenkin täydellinen

välitön virallinen valta. Tuo valta on niin "silmäänpistävä", että siitä voi päästä selville sellainenkin, joka on ensikertalainen tämänlaatuisien asioiden tarkastelemisessa.

Luonnollisesti terästrusti huolehtii hyvin tarkasti siitä, kenen käsissä noissa seitsemässätoista kauntissa ovat kauntien ja kaupunkien hallinnot, sillä se, ketä on kauntien ja kaupunkien hallinnoissa terästrustin toiminta-alueella, voi merkitä trustille menoja enemmän tai vähemmän, aina miljooniin saakka, yksistään veroituskysymyksessä. Mutta luonnollisesti trusti huolehtii vielä enemmän siitä, ketä on Minnesotan lainlaatijakunnassa, tuomareina valtion oikeuslaitoksissa ynnä muina ylempään hallinnollisen vallan käyttäjinä. Ja ken ottaa vaivakseen vain ylimalkaisesti tarkastella Minnesotan valtion lainlaatijakunnan työtä, huomaa, että terästrustilla ei ole ollut valtion lainlaatijakunnassa vain yksi ja kaksi edustajaa. Tosiasia on, että valtion lainlaatijakunnassa ei ole laadittu yhtään lakia, joka millään tavalla lähemmin koskisi terästrustin osakkeenomistajien voittoihin. Tärkeintä kysymystä, kysymystä valtion luonnonrikkuuksista ei ole yritettykään ratkaista, vaikka nuo rikkauDET ovat maailman kuuluisat, koskapa yksistään St. Louis-kauntia yleisesti väitetään maailman rikkaimmaksi kauntiksi. Valtion jokainen kolka on edelleenkin terästrustin vapaasti anastettavissa, aivan kuin tuo trusti ei olisikaan osottautunut olevansa kansan omaisuuksien anastaja pienen kapitalistiryhmän hyväksi.

S a n o m a l e h d e t. Sanomalehdistö on nykyisessä yhteiskunnassa voimakkain niistä aseista, joilla voidaan hankkia niisanottua siveellistä kannatusta, tuota kan-

sanvaltaisessa yhteiskunnassa välttämätöntä vallan ehtoa. Minnesotassa on sanomalehtiä kaikkiaan 720, joista 78 päivälehteä, ja kustantajien ilmoituksen mukaan näillä lehdillä on tilaajia ja ostajia yhteensä 4.160.000. Noiden lehtien enemmistöä terästrusti käyttää hyväällä menestyksellä asiansa ajamisessa.

Sivumennen mainittakoon, että niistä lehdistä, joiden tilaajamäärä ja tilaushinta on ilmoitettu, maksetaan vuosittain yli kuusi miljoonaa dollaria. Tästä suuresta summasta maksavat suuren ja ehkäpä suurimman osan Minnesotan työläiset, mutta minnesotalainen työläinen on perin vastahakoinen uhraamaan varoja työväenjärjestöjen ja niiden laitosten hyväksi.

Noista sanomalehdistä on ilmoitautunut 283 republikaanisiksi, 255 itsenäisiksi, 70 demokraattisiksi, 8 sosialistisiksi ja unionistisiksi, 2 kieltolakilaisiksi, 1 väkijuomaliikkeen kannattajaksi, 16 kirkollisiksi ja loput ovat sekalaisia.

Erityisesti huomattava on "itsenäisten" lehtien suuri lukumäärä. Sängen monet erittäinkin pienistä paikkakuntalehdistä ratsastavat itsenäisyystiitelillä, vaikka ne ovat suorastaan riippuvia paikallisista terästrustin pomoista, mutta itsenäisyydellä on vielä hyvä kaiku niiden korvissa, joille käsitteet luokkaeduista ja luokkataistelusta ovat hämäriä. "Itsenäinen" väritön sanomalehdistö alkaakin olla yhä enemmän ja enemmän oikea kapitalistisen sanomalehdistön julkisuusmuoto.

Niissä kaunteissa, joissa terästrusti vallitsee ja hallitsee, on sanomalehtiä 114, joista 11 päivälehteä, joilla on yhteensä 204.000 ostajaa ja tilaajaa. Näillä lehdillä on sängen pienet elämisen mahdollisuudet, jos ne porvarillisina lehtinä

Pistinatsetu St. Quentin'in luoma läntisellä talveluulella.

ollen, yrittäisivät tavalla tai toisella taistella terästrustin etuja vastaan. Trustin palveluksessa olevat paikkakunnalliset ylipomot löytävät kylliksi keinoja kukistaakseen aluceltansa sellaisen porvarillisen lehden, joka yrittäisi asettua julkisesti terästrustin riisto- ja anastushankkeita vastustamaan ja selittelemään.

Kirkko. Sanomalehdistön jälkeen voidaan pitää kirkkoa voimakkaimpana "siveellisenä" vaikuttajana kapitalismin eduksi, ja Minnesota on kirkollismielisimpiä valtioita Yhdysvalloissa. Valtion asukkaista kuuluu maksavina jäseninä kirkkokuntiin 834,288 eli noin 65 prosenttia kaikista 20 vuotta täyttäneistä valtion asukkaista. Ainoastaan kolmessa Yhdysvaltain valtiossa on kirkkokuntien maksavien jäsenten prosenttiluku suurempi kuin Minnesotassa. Ja kun otamme huomioon, että Minnesotassa on katolilaisella kirkolla 378,288 jäsentä ja lutherilaisella kirkolla 246,000 jäsentä, saamme osan selitystä minnesotalaisten työläisten taantumuksellisuudesta, sillä onhan tunnettua, millä vimmallalla molemmat mainituista kirkoista ovat halukkaita palvelemaan kapitalistiluokan etuja.

Jokainen terästrustin alueella toimiva pappi on luonnollisesti iletävän nöyrä terästrustin pomojen ohjauksien täyttämä.

Muita syitä Minnesotan työläisten voimattomuuteen

Epätoivo. On helposti ymmärrettävä mitä mullistuksia sellainen kehitys, kuin edellä on osotettu terästrustin tuotantoaloilla tapahtuneeksi, saa aikaan työläisten keskinäisissä suhteissa ja erittäinkin heidän mielipiteissään. Se panee heidät vastoin tahtoaankin katselemaan asemaa uudessa va-

loissa; heille muodostuu aivan uusiakin käsityksiä yhtä hyvin riistäjiinsä kuin työväenjärjestöihinkin ja niiden eturivien henkilöihin nähden. Ja ellei ole, kuten useinmiten ei olekaan, heti saatavissa verrattain laajaperäistä ja selvästi selittävää ja voimakkaasti vakuuttavaa selitystä asioille: sille, mitenkä on suhtaannuttava muuttuneihin oloihin, voi helposti sattua, että työläiset tuollaisten työehtojansa ja koko heidän asemaansa mullistavien kehitystapahtumain heitä kohdatessa joutuvat järjestäytymisyrittämissään aivan väärille urille ja vihdoin lamaanuttavaan epätoivoon. Niin on käynyt Minnesotassa.

Jos Minnesotan suomalaisten erityisesti ajamassa industrialistisen union kiihkossa ja sitä seuranneessa mielten lomaannuksessa liepee mitään yhteiskunnallistaloudellista vaikutinta se on tuo edellämainittu terästrustin höyrylappio. Kautamalmiin tuotannon muuttuminen "sesonkityöksi" on tuonut terästrustista riippuvalle minnesotalaiselle työväestölle säännöllisen epävarmuuden entisen epäsäännöllisemmän epävarmuuden tilalle. Tämä, entistä ankarampi taloudellinen epävarmuus se tuo helposti mukanansa myöskin aatteellisen epävarmuuden ja haipuilemisen luokkataistelukeinojen laadusta ja pätevyydestä niiden aineiden keskuuteen, jotka eivät ole luokkatietoisuuden valistamia.

Industrialisen union haave. Kaikelle tuolle työläisten aseman epävarmuudelle ja siitä seuranneelle mielen lomaannukselle, joka niin äkkiä kohtasi terästrustin työläisiä Minnesotassa, keksittiin keksimällä "industrialinen unio". Sen puolesta kiivailee minnesotalainen työläinen, erittäinkin suomalainen, mahdollisimman pal-

jon, ollenkaan panematta tarpeellista merkitystä sille tosiasialle, että industrialinenkaan unio ei voi hävittää tuota terästrustin höyrylapiota, joka enimmänsä on vaikuttanut Minnesotan rautamalmin kaivajan aseman muuttumiseen. Industrialinenkaan unio ei voi poistaa työnsaannin epävarmuuden pääsyytä, jona kapitalismin aikana on tuotantokyvyn nopeistuminen, se voi ainoastaan parantaa palkkoja, lyhentää työpäivää ja parantaa työehtoja, jos se on kylliksi voimakas — mutta niitä samoja parannuksia voi saada aikaan minkä tahansa nimellinen työväenjärjestö, "jos se vain on kylliksi voimakas" ja luokkatietoinen. Pelkillä nimillä ja muodoilla ei saavuteta mitään voittoja luokkataistelussa. Työväenjärjestöjen voima ja luokkatietoisuus taas eivät ole seurauksia järjestömuodoista, päinvastoin, järjestömuodot ovat seurauksia sen tai tämän laatuudesta luokkatietoisuudesta ja järjestön voimasta.

Kaikissa tapauksissa Minnesotan järjestäytymishaluisten työläisten luku on ollut vielä liaksi pieni vastataksensa sitä äänenpaljouutta, mitä siellä on pidetty järjestäytymismuodosta. Taikamaisella uskolla industrialistiseen unioon, jota kuitenkin ei ole saatu syntymään, on vain heikonnettu sitä vähäistäkin luottamusta, mikä terästrustin työläisillä on ollut järjestyneiden työläisten voimaan.

Siirtolaisuus. Amerikalaisen työläisten vanhoillisuudesta huolimatta on kuitenkin asia niin, että neekerivaltioita lukuunottamatta, varsinaisilla amerikkalaisilla työläisillä on suurempi harrastus taloudellisiin järjestöihin kuin siirtolaisilla.

Minnesotassa on siirtolaisten prosentti suurempi kuin yhdessäkään muussa valtiossa Yhdysval-

loissa. Minnesotassa on virallistenkin tietojen mukaan ulkomailla syntyneitä ulkomaalaisia 28 prosenttia valtion asukasluvusta, sensijaan kun esimerkiksi New Yorkin valtiossa on ulkomailla syntyneitä vain 18.6 prosenttia, vaikka New Yorkia pidetään kuuluisana ulkomaalaisistaan.

Minnesotassa olevien siirtolaisten runsaus selittää myöskin osan sitä kyvyttömyyttä, mitä Minnesotan työläiset ovat osottaneet ei ainoastaan riistäjiensä vastustamisessa, vaan myöskin järjestäytymishankkeissaan. Tuosta siirtolaisjoukosta luonnollisesti on suuri osa nuoria siirtolaisia, joilla ei ole mitään kansalaisoikeuksia ja mikä pahempi, kuten tavallista ensivuotia maassa oleville siirtolaisille, heillä ei ole mielenkiintoa tämän maan asioihin luokkataistelumerkityksessäkään. Ja tuo välimittämättömyys koskee erityisesti juuri taloudellisia järjestöjä. On aivan yleinen kokemuksen todistama asiantila, että nuorimmat siirtolaiset Yhdysvaltain suurimmilla teollisuusaloilla ovat vaikeimmasti unioihin järjestettävissä, heitä kun yhäkin suuresti vaivaa ajatus, että he ovat tässä maassa vain käypäläisiä, tilapäisiä rikastujia.

Terästrusti luonnollisesti on suosinut vain sellaisia siirtolaisia, jotka eivät järjesty eivätkä kapinoi ja suosii edelleenkin.

Sosialistien voima Minnesotassa

Vaikka otamme lieventävänä seikkana huomioon suuren äänioikeudettoman siirtolaisjoukon, sittekin on sanottava Minnesotan työläisten saavutuksia luokkataistelun poliittisella puolella liian heikoiksi, verrattuna siihen vahtoon, joka erityisesti minnesotalaisen vallankumouksellisuuden nimellä on kuo-

hunut lakimies-sosialistien ja muiden sellaisten opastamana.

Vuotena 1904 annettiin kansallisvaaleissa Minnesotassa ääniä Debsille 2.14 prosenttia kaikista valtiossa annetuista äänistä, ja vuotena 1912 annettiin ääniä Debsille 8 prosenttia valtion koko äänimäärästä. Rauta-alueella, siellä, missä luokkatietoisuus ja vallankumouksellisuus pitäisi eräiden väitteiden mukaan olla voimakkain, annettiin Debsille vuotena 1904 ääniä 1,728 ja vuotena 1912 neljättä tuhatta. Summat ovat perin pieniä siihen vallankumouksellisen puheen paljouteen verraten, mitä terästrustin alueella kuulee. Sensijaan annettiin esimerkiksi Oklahomassa, joka on varsinainen maanviljelysvaltio, Debsille vuotena 1912 ääniä 16.61 prosenttia valtiossa annetuista äänistä.

Suomalaiset työläiset olisivat Minnesotassa ja juuri terästrustin alueella huomattava poliittisen sekä taloudellisen järjestön voima, ja kieltämättä heillä on ollut ainakin järjestymishankkeita enempi kuin millään muulla kansallisuudella Minnesotassa, mutta onnettomuudeksi heidän keskuudessaan ovat kaikki voimat surkuteltavasti pirstoutuneet, osaksi viimevuosina tapahtuneiden keskipiirin suomalaisen sosialistijärjestön virallisten orgaanien ja Työmiehen liian pitkälle menneiden periaatteellisten sekä taktillisten virheiden vuoksi, osaksi terästrustin julkisen sekä näkymättömän hajottavan käden vaikutuksesta.

Niinpä sitte terästrusti nykyäänkin hallitseekin Minnesotan kai-

vantoalueilla työläistensä elämää kenties täydellisemmin kuin koskaan ennen. Tarvitaan perinpohjaista ja voimakasta järjestämistä ja valistamistyötä Minnesotan suomalaistenkin keskuudessa ennen kuin Minnesotassa voi mitään hedelmällisiä työväen taloudellisia ja poliittillisiä järjestöjä syntyä. Mutta se järjestämistyö on varmasti kerran suoritettava, ja silloin kun Minnesotassa syntyy elinvoimaisia työväenjärjestöjä niillä on käytettävänänsä uusia voimia terästrustin mahtia vastaan. Viittaan tässä ainoastaan yhteen sellaiseen uuteen voimaan, jonka taholta tehokas vastustaminen voisi jo nytkin käydä terästrustille hyvinkin hankalaksi, jos se voima olisi itse-tietoista eikä keskinäisten riitojen raatelemaa, kuten se nykyään on.

Se sama tuotannossa tapahtunut kehitys, joka teki Minnesotan työläisten aseman tavattoman epävarmaksi on noitonut esille uuden mahdin: äänestäjien joukon. Käivostyön saannin tultua aivan satunnaiseksi, vanhempia pohjoismaalaisia siirtolaisia on antaantunut tuhansittain uutisviljelijöiksi, juuri niihin kaunteihin, joissa terästrusti hallitsee. Maanviljelykseen antaantuneet ovat halukkaampia ja pakotetumpia hankkimaan itsellensä kansalaisoikeudet, ja siten tulevat he poliittisen voiman omaajiksi. Nämä joukot tulevat olemaan tärkeitä tekijöitä Minnesotan työläisten luokkataistelussa, kun ne tulevat luokkatietoisiksi ja repivät erimielisyydet heidän keskuudestaan vaimenevat.